

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/69/2024
Identifikačné číslo spisu:	1121202531
Dátum vydania rozhodnutia:	23.01.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1121202531.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu H. U. O., narodeného XX. E. XXXX, O., G. Y. XXXX/X, zastúpeného advokátskou kanceláriou FAKTOR Legal, s. r. o., Bratislava, Bárdošova 2/A, IČO: 53 495 730, proti žalovaným 1/ Československá obchodná banka, a. s., Bratislava, Žitkova 11, IČO: 36 854 140, 2/ Poľnohospodárske družstvo Levice, Levice, Mochovská 1, IČO: 00 194 875, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Edit Balážiková s. r. o., Partizánske, Jesenského 231/5, IČO: 47 239 948, o zaplatenie 4.730 eur s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV (pôvodne na Okresnom súde Bratislava V), pod sp. zn. B5-24C/16/2022, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 11. októbra 2023 sp. zn. 2Co/39/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému 2/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania p r i z n á v a.

Žalovanej 1/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej len súd prvej inštancie alebo okresný súd) uznesením z 1. marca 2023 č. k. 24C/16/2022 - 112 I. konanie zastavil, II. priznal žalobcovi nárok na vrátenie kráteného súdneho poplatku, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie, po právoplatnosti tohto uznesenia a III. priznal žalovanej 1/ a žalovanému 2/ voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie, po právoplatnosti tohto uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 145 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že žalobca vzal žalobu späť na pojednávaní konanom 1. marca 2023 s tým, že si uvedomuje premľanie uplatneného nároku. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 256 odsek 1 CSP. O vrátení kráteného súdneho poplatku rozhodol podľa § 11 odseky 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

2. Krajský súd v Bratislave uznesením z 11. októbra 2023 sp. zn. 2Co/39/2023 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100

%. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že predmetom sporu v preskúmanej veci bol žalobný návrh na zaplatenie peňažnej sumy žalovanými 1/ a 2/, pričom žalovaní 1/ a 2/ svoju procesnú obranu v spore založili aj na námietke premlčania žalobcom uplatneného peňažného nároku. Ďalej uviedol, že zo zápisnice z pojednávania ako aj zo zvukovej nahrávky z pojednávania konaného 1. marca 2023 je zrejmé, že súd prvej inštancie žalobcu upozornil na inštitút premlčania a jeho dôsledky pre súdne konanie v tejto veci. Bol názoru, že ak súd prvej inštancie oboznámil žalobcu s právnym posúdením veci o dôvodnosti námietky premlčania a s dôsledkami inštitútu premlčania, svojím postupom reflektoval na povinnosť uloženú mu Civilným sporovým poriadkom v ustanovení § 138 CSP. Z chronológie postupu súdu prvej inštancie v preskúmanej veci mal za zrejmé, že prednes predbežného právneho posúdenia sporu k otázke premlčania nároku žalobcu na pojednávaní konanom 1. marca 2023 nebol pre žalobcu prekvapivým, respektíve nemal byť prekvapivým, pretože predbežné právne posúdenie veci súd prvej inštancie oznámil žalobcovi na prvom pojednávaní vo veci konanom 28. novembra 2022, kde žalobcovi poskytol aj časový priestor, aby mohol porozumieť inštitútu premlčania práva a aby mohol predniesť svoje právne posúdenie k argumentácii súdu prvej inštancie, respektíve k nedôvodnosti námietky premlčania, za ktorým účelom nariadil nové pojednávanie 1. marca 2023. Na tomto pojednávaní súd prvej inštancie svoju predbežnú právnu argumentáciu zopakoval a žalobcovi bola súdom prvej inštancie daná možnosť, aby vlastným poznaním inštitútu premlčania bol prednes súdu prvej inštancie pre neho zrozumiteľnejší, respektíve aby vedel voči nemu argumentovať a rozhodnúť sa, či bude výzvu súdu prvej inštancie k späťvzatiu žaloby rešpektovať. Žalobca na pojednávaní vyhlásil, že „keď je to premlčané, nemám čo trvať na žalobe,“ „musíme to ukončiť,“ „roberte so mnou čo chcete,“ keď je to tak, tak netrvám.“ Súd prvej inštancie nie raz položil žalobcovi otázku „Môžem protokolovať, že netrváte na žalobe, že ju beriete späť?“ Zo zvukovej nahrávky mal odvolací súd za zrejmé, že konajúci sudca zohľadňoval vysoký vek žalobcu, ktorý súdu nijakým spôsobom neoznámil, že by mu pojednávanie spôsobovalo zdravotné ťažkosti. Odvolací súd dospel k záveru, že ak za takéhoto procesného stavu žalobca po opakovanej predbežnej argumentácii súdu prvej inštancie k právnemu posúdeniu veci ako posledné predniesol, že „keď je to tak, tak netrvám,“ nevyvoláva jeho prejav pochybnosti o dobrovoľne prejavenom úkone, že nežiada, aby jeho žaloba bola v konaní vecne prejednaná a z predmetného vyhlásenia žalobcu súd prvej inštancie vyvodil správny právny dôsledok o zastavení konania podľa § 145 CSP. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 odsek 1 v spojení s § 262 odsek 1 CSP.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. e), písm. f) CSP. Namietal, že nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie spočíval v tom, že súd prvej inštancie vyvíjal na dovolateľa nátlak opätovaným prehováraním, aby vzal svoju žalobu späť. Bol názoru, že v prípade, v ktorom súd opakovane a na po sebe nasledujúcich pojednávaniach „prehovára“ stranu sporu, aby sa stotožnila s argumentáciou protistrany a v ktorom súd nad rámec jeho právomocí preformulováva vyjadrenia strany a to všetko s dôsledkom procesného úspechu protistrany, nepochybne znevýhodňuje túto stranu, ktorá sa tým dostáva do horšej pozície v porovnaní s protistranou a ide teda o porušenie princípu rovnosti zbraní. Uviedol, že v tomto konaní pred súdom prvej inštancie opakovane a na niekoľkých ústnych pojednávaniach vyzýval súd dovolateľa, aby vzal jeho žalobu späť a navyše tak robil aj po tom, čo sa dovolateľ písomne vyjadril, že nemá záujem vziať žalobu späť, pričom súd prvej inštancie konal na pojednávaní konanom 1. marca 2023 v zhode s protistranou. Bol názoru, že ustanovenie § 138 CSP umožňuje konajúcemu súdu vyzvať žalobcu na späťvzatie žaloby iba po podaní žaloby na súd, nie neskôr. Ďalej uviedol, že sudkyňa, ktorá spor pojednávala v prvej inštancii, je vylúčená, pretože so zreteľom na jej pomer k dovolateľovi možno mať odôvodnené pochybnosti o jej nezáujatosti, keďže jej konanie spočívajúce v nátlaku na dovolateľa bolo voči nemu nevraživé, čo je evidentné v spôsobe vyjadrovania a vo frekvencii a intenzite, ktorou sa sudkyňa snažila, aby dovolateľ vzal žalobu späť. Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil a uznesenie súdu prvej inštancie zrušil.

4. Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že z ustanovenia § 138 CSP vyplýva, že súd má možnosť po predbežnom právnom posúdení vyzvať žalobcu na späťvzatie žaloby, pričom za týmto účelom môže žalobcu vypočuť. Bol názoru, že súd môže vyzvať žalobcu na späťvzatie žaloby aj opakovane a to aj po vykonaní dôkazov. Označila za správny postup súdu, ktorý po uplatnení námietky premlčania zo strany žalovaných podrobne a zrozumiteľne vysvetlil žalobcovi, že v konaní úspešný

nebude. Zdôraznila, že v žiadnom prípade konajúci súd „neprehováral“ žalobcu k späťvzatiu žaloby, ale len prezentoval svoj predbežný právny názor, na základe ktorého žalobcu k takémuto úkonu vyzval a bolo na rozhodnutí žalobcu, či k späťvzatiu žaloby pristúpi alebo nie. Namietal, že skutočnosť, že konajúca sudkyňa vyzvala žalobcu opakovane k späťvzatiu žaloby ešte nepreukazuje jej nevraživosť. Navrhol dovolanie ako nedôvodné zamietnuť.

5. Žalovaná 1/ sa k podanému dovolaniu nevyjadřila.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolačný dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

10. Dovolačný súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolačím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolaťela vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolačný dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolačný súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolaateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

11. Žalobca v danom prípade tvrdí, že napadnutý rozsudok bol vydaný v konaní, v ktorom došlo k procesnej vade zmätočnosti uvedenej v § 420 písm. e) CSP. Zaujatosť súdu prvej inštancie vyvodzoval z nesprávneho postupu a procesných úkonov súdu prvej inštancie.

12. V súvislosti s posúdením opodstatnenosti tejto námietky dovolačný súd poukazuje na rozhodnutie najvyššieho súdu publikované ako judikát R 59/1997, v zmysle ktorého neexistencia žiadneho rozhodnutia alebo existencia právoplatného rozhodnutia nadriadeného súdu o tom, že sudca je alebo nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, nebráni dovolaciemu súdu pri skúmaní podmienok prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. g) OSP, posúdiť túto otázku samostatne. Tento záver najvyššieho súdu je naďalej aktuálny vo vzťahu k § 420 písm. e) CSP.

13. Sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o

jeho nezaujatosti (§ 49 ods. 1 CSP). Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti (§ 49 ods. 3 CSP). Strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti (§ 52 ods. 1 CSP). V námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie (námietku), ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú (§ 52 ods. 2 CSP). Námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do siedmich dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá (§ 53 ods. 1 CSP). Ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá (§ 53 ods. 3 CSP).

14. Účelom týchto ustanovení je prispieť k objektívnemu a nestrannému prejednávaniu veci, k nezaujatému prístupu súdu k stranám alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Tomuto účelu zodpovedá aj právna úprava skutočností, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu k veci alebo jeho osobného vzťahu k stranám, prípadne k ich zástupcom, ktorý by mohol ovplyvniť jeho objektívny pohľad na vec a preto vyvoláva pochybnosti o jeho nezaujatosti. Pomer sudcu k veci je daný najmä vtedy, ak sudca má svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia vo veci. Môže ísť o prípady, ak je sudca priamo zainteresovaný na výsledku konania (napr. je účastníkom konania), prípadne má na tomto výsledku nepriamy záujem (napr. ako intervenient) alebo získal informácie o veci tzv. neprocesným spôsobom, t. j. inak ako dokazovaním a vnímaním všetkého, čo vyšlo za konania najavo v zmysle § 191 CSP. O kvalifikovaný pomer sudcu k stranám (ich zástupcom) ide najmä vtedy, ak by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim. Samotné pochybnosti účastníka o existencii takéhoto vzťahu sudcu nie sú určujúce; rozhodujúcim je, či reálne existujú okolnosti, ktoré by mohli objektívne zakladať legitímne pochybnosti o nezaujatosti sudcu.

15. So zreteľom na obsah dovolania, ktorým žalobca namietal zaujatosť sudcu súdu prvej inštancie, treba uviesť, že žalobca neuviedol žiaden kvalifikovaný pomer namietaného sudcu k sporu, k stranám, resp. ich zástupcom a teda neuviedol žiaden konkrétny dôvod, pre ktorý by mal byť namietaný sudca vylúčený. Žalobcova subjektívna nespokojnosť s procesným postupom súdu a s procesnými úkonmi súdu, nie je kvalifikovaným dôvodom (konkrétnym vzťahom sudcov k tomuto sporu, k stranám, resp. ich zástupcom) pre ktorý by mohol byť vylúčený sudca súdu prvej inštancie. Dovolací súd teda nezistil, že by zo spisu vyplývala taká okolnosť, ktorá by svedčila o tom, že u zákonného sudcu nie sú dané záruky objektívneho, nezaujatého a nestranného rozhodovania. Dovolací súd pochybnosti žalobcu o nezaujatosti sudcu nepovažuje za také, ktoré by mohli mať právnu relevanciu a je toho názoru, že sú motivované tým, že nebolo rozhodnuté podľa subjektívnych predstáv žalobcu. Hodnotenie správnosti súdneho konania a rozhodovania nepatrí stranám sporu a nemôže objektívne zakladať pochybnosti o nezaujatosti sudcu.

15. Dovolací súd navyše uvádza, že zo samotnej skutočnosti, že konajúci sudca po uplatnení námietky premĺčania vyjadril svoj predbežný právny názor a žalobcovi ozrejmil, že v konaní nebude úspešný, nemožno vyvodiť zaujatosť konajúceho sudcu, ktorý postupoval v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Prípustnosť dovolania preto z § 420 písm. e) CSP nevyplýva.

16. Žalobca vyvodzujúc dovolanie z ustanovenia § 420 písm. f) CSP namietal nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý vyzval žalobcu na späťvzatie žaloby po predbežnom právnom posúdení, pričom bol názoru, že takýto postup je možný iba po podaní žaloby na súd, nie neskôr.

17. V danom prípade zo zápisnice o pojednávaní pred súdom prvej inštancie, ktoré sa uskutočnilo 28.

novembra 2022 (č. l. 95 spisu) vyplýva, že po predbežnom právnom posúdení veci, po vysvetlení, že bola vznesená námietka premlčania uplatnenej pohľadávky zo strany žalovaných a podľa názoru súdu ide o zjavne nedôvodnú žalobu, bolo pojednávanie odročené na termín 1. marca 2023 (č. l. 110), na ktorom žalobca zobral žalobu späť. Uviedol, že „netrvám na podanej žalobe, uvedomujem si, že nárok je premlčaný“. Žalobca nenamietal, že obsah zápisnice nezodpovedá jeho vyjadreniu a ani neskôr nepožiadaval o opravu zápisnice.

18. Žalobca môže vziať žalobu späť (§ 144 CSP). Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví (§ 145 ods. 1 CSP).

19. Späťvzatie žaloby je procesný úkon žalobcu, z ktorého vyplýva, že upúšťa od svojho pôvodného zámeru, aby bolo o jeho žalobe vecne rozhodované.

20. Procesné úkony sú prejavy vôle strany sporu (účastníka konania), ktorých adresátom je súd a ktoré sa týkajú okolností významných pre priebeh a vedenie súdneho konania. Procesný postup súdu sa preto logicky môže vzťahovať len k tomu, čo strana sporu (účastník konania) objektívne vyjadrila, a nie k tomu, čo prejavil iba zamýšľala. Vzhľadom na to aj každý procesný úkon treba posudzovať z objektívneho hľadiska - podľa toho, ako bol tento úkon prejavovaný navonok, nie podľa toho, či medzi prejavovým procesným úkonom a vnútornou vôľou konajúceho je súlad (3Cdo/101/2006, 3Cdo/82/2011, 1Cdo/157/2010, 5Cdo/120/2012).

21. Účinky späťvzatia žaloby ako jednostranného procesného úkonu procesnej strany nastávajú tým, že sa dostane do dispozície adresáta - súdu. Ak žalobca vezme žalobu späť v procesnej situácii, v ktorej to procesný predpis pripúšťa, nemôže už toto späťvzatie vziať späť. Ani jeho námietka, že procesný úkon urobil v omyle alebo „pod tlakom“, nemá vplyv na vznik, zmenu alebo zánik procesnoprávných vzťahov, ktoré už nastali v dôsledku späťvzatia žaloby. Civilný procesný predpis (CSP) na rozdiel od Občianskeho zákonníka dôsledky úkonov urobených v omyle (alebo „pod tlakom“) neupravuje. Verejnoprávna povaha procesných vzťahov tiež vyžaduje podstatne vyššiu mieru právnej istoty procesných strán (a napokon aj tretích osôb). Táto právna istota by bola oslabená možnosťou spochybňovať dodatočne už urobené procesné úkony odkazom na vady vôle. Rozhodujúce je, že vyhlásenie o späťvzatí žaloby bolo urobené spôsobom určitým, zrozumiteľným a nevzbudzujúcim pochybnosti (3Cdo/101/2006, 3Cdo/128/2010, 1Cdo/97/2017). Aj Ústavný súd Slovenskej republiky zastáva názor (I. ÚS 223/2013), podľa ktorého pri procesných úkonoch je rozhodujúci prejav vôle (platí tzv. teória prejavu, a nie teória vôle platiaca iba na súkromnoprávne úkony).

22. V danom prípade žalobca svojím procesným úkonom z 1. marca 2023 dal spôsobom jasným, určitým a jednoznačným najavo, že berie žalobu späť a už nechce, aby o nej súd meritórne rozhodol. To, že späťvzatá žaloba pre neho už stratila zmysel, potvrdzuje jeho vysvetlenie, že si uvedomuje, že nárok je premlčaný. Dovolací súd záverom uvádza, že nemožno súhlasiť so žalobcom, že žalobu zobral späť pod nátlakom konajúcej sudkyne, nakoľko z obsahu spisu je nepochybné, že súd prvej inštancie na pojednávaní konanom 28. novembra 2022 po predbežnom právnom posúdení veci pojednávanie odročil a žalobcovi udelil priestor, aby sa s predbežným právnym posúdením veci oboznámil, eventuálne poradil s advokátom.

23. K dovolacej námietke žalobcu, že ustanovenie § 138 CSP umožňuje konajúcemu súdu vyzvať žalobcu na späťvzatie žaloby iba po podaní žaloby na súd, nie neskôr, dovolací súd uvádza, že predbežným právnym posúdením je činnosť súdu, na základe ktorej súd skutkové tvrdenia právne posúdi, teda ich podriadi pod príslušné ustanovenia hmotného práva, pričom z tohto posúdenia vyplynie záver, že v takom prípade, ak by súd považoval tvrdenia žalobcu za preukázané, dospel by k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť, teda rozhodnúť tak, ako to navrhuje žalobca. Za predbežné právne posúdenie treba považovať také právne posúdenie, ktoré predchádza rozhodnutiu vo veci samej. Predbežné právne posúdenie môže súd žalobcovi uviesť ešte pred doručením žaloby protistrane spolu s vyjadrením žalovaného, pri pokuse o vyriešení sporu zmierom alebo výslovne podľa § 181 ods. 2 CSP i potom, ako na pojednávaní stranám uvedie, ktoré vyjadrenia sú sporné a ktoré nesporné a ktoré dôkazy vykoná

alebo nevykoná. Výjadrenie predbežného právneho posúdenia nemožno vylúčiť ani po čiastočnom alebo úplnom vykonaní dôkazov, pričom pri tomto postupe súd môže i opakovane uviesť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré za nepreukázané.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené, je nepochybné, že predbežné právne posúdenie veci môže súd uviesť i na pojednávaní vo veci samej, po vykonaní dokazovania a následne v rámci predbežného právneho posúdenia vyzvať žalobcu na späťvzatie žaloby. Nemožno preto súhlasiť s dovolateľom, že k vyzvaniu na späťvzatie žaloby je možné pristúpiť iba po podaní žaloby a nie neskôr, keď (ako bolo uvedené vyššie) predbežné právne posúdenie môže súd vykonať v ktoromkoľvek štádiu konania a zákon neustanovuje žiadnu osobitnú formu na to, akým spôsobom strane oznámiť predbežné právne posúdenie a vyzvať ju na späťvzatie žaloby.

25. Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že postup súdov v danom prípade nebol procesne nesprávny a nezasiahol žalobcovi do práva na spravodlivý súdny proces. Vzhľadom na to, že v konaní nedošlo k procesnej vade zmätočnosti uvedenej v § 420 písm. f) CSP, prípustnosť dovolania žalobcu z tohto ustanovenia nevyplýva.

26. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

27. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.